

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1002/2024
25.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јанковић, адвокат из ..., против туженог ЈП ЕПС Београд, Огранак РБ „Колубара“, Лазаревац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4566/23 од 19.10.2023. године, у седници одржаној 25.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 4566/23 од 19.10.2023. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 2570/2022 од 20.06.2023. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име трошкова ревизијског поступка исплати 51.055,00 динара, у року од осам дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2570/2022 од 20.06.2023. године, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене зараде по основу сменског рада исплати главницу са законском затезном каматом, у месечним износима и на начин како је то ближе одређено изреком пресуде, да му на досуђене износе уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за ПИО запослених, као и да му надокнади парничне трошкове од 181.213,36 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4566/23 од 19.10.2023. године, преиначена је наведена првостепена пресуда, тако што је постављени тужбени захтев у целости одбијен и тужилац обавезан да туженом надокнади трошкове првостепеног поступка од 1.900,00 динара и трошкове другостепеног поступка од 9.622,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу чланова 403. став 2. тачка 2. и 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да је ревизија основана.

У поступку доношења пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац, запослен код туженог је у спорном временском периоду обављао рад у режиму од 12 сати рада - сваки други дан од 07,00 часова до 19,00 часова, са слободних 36 часова. Тужени је тужиоцу исплаћивао зараду без увећања од 8,9%, које припада за сменски рад по члану 38. став 1. тачка 4. Посебног колективног уговора туженог („Службени гласник РС“ бр. 15/15).

На основу наведеног утврђења, првостепени суд је применом чланова 105 и 164. Закона о раду и наведеног члана Посебног колективног уговора туженог досудио тужиоцу тражене новчане износе. По налажењу тог суда, рад тужиоца има све карактеристике сменског рада и зато му припада право на увећану зараду од 8,9%, коју му тужени у означеном временском периоду није исплаћивао.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев. По становишту тог суда, сменски рад подразумева образац ротирања у којем се запослени, континуирано или дисконтинуирано, мењају на истом радном месту, тако да почетак и крај рада запосленог не почиње увек у исто време. У конкретном случају, тужилац обавља рад увек у истом временском периоду - сваки други дан од 07,00 часова до 19,00 часова, што значи да нема измене смена са прекидима током одређеног периода у току дана или недеље, због чега се такав његов рад не може сматрати сменским радом и зато он нема право на тражено увећање зараде.

Изнето правно становиште другостепеног суда Врховни суд не прихвата.

По дефиницији сменског рада, садржаној у Директиви ЕУ 2003/88/ЕЦ, која није непосредни извор права, али доприноси његовом тумачењу, сменски рад је такав начин организације рада у којем запослени мењају једни друге на истом радном месту у складу са одређеним обрасцем, укључујући образац ротирања који може бити непрекидан или са прекидима. Запослени на истим пословима на којима су радили и тужиоци смењивали су се према унапред утврђеном редоследу, што значи да су обављали рад у сменама.

Тужени није спорио да је тужилац рад обављао на изложени начин: 12 сати рада - 36 одмора - 12 сати рада, нити је оспорио висину потраживања утврђену вештачењем, па је због погрешне примене материјалног права од стране другостепеног суда, побијана пресуда преиначена на основу члана 416. став 1. ЗПП.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу одредби чланова 165. став 2, 153. став 1. и 154. ЗПП. Првостепени суд је тужиоцу правилно признао оправдане

трошкове којима се изложио вођењем парнице. Тужиоцу припадају и трошкови ревизијског поступка у износу од 51.055,00 динара, које чине награда за састав ревизије од 27.000,00 динара, те судске таксе на ревизију од 9.622,00 динара и на пресуду овог суда од 14.433,00 динара.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**